

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γίγανς κι' ὁ Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Πᾶνε πολὺ καλλίτερά τὰ πράγματά μας τώρα.
Εὗρήκαμε καὶ δάνειο νὰ φτιάσουμε παπόρα,
εὗρήκαμε κι' ἀνέλπιστες ἀγάπες στὴ Ρουσία,
κι' ὁ Τσάρος μᾶς παρηγορεῖ
καὶ τέλος πάντων βοᾷ Μαρῆ
εὗρήκαμε τὴν τύχη μας μετ' αὐτὸν τὸ Μεσία.

Ἐνδείξεις βοήκαμε παντοῦ ἀγάπης διαπύρου,
ὅλοι μᾶς εἶναι βοηθοὶ
κι' εὗρήκαμε πῶς θὰ λυθῇ
ὁ κόμπος τῆς Ἡπείρου,
παντοῦ λαμπρὰ τὰ βοήκαμε, παντοῦ ἐπιτυχία,
καὶ μοναχὰ δὲν θάβρουμε ποτέ μας ἡσυχία.

Τὶ ὁμορφα κι' εὐνοϊκὰ ἡ τύχη μᾶς τὰ φέρει!
Ἐκάηκ' ἡ Πετρούπολι πρὸς χάριν τοῦ Λευτέρη
κι' ὁ Τσάρος πρῶτος ἔτρεξε νὰ τὸν ἐγκωμιάσῃ·
ἀλλὰ στοὺς Ρούσσους, βρὲ Μαρῆ, ἐγὼ δὲν δίνω βᾶσι
γιατὶ μιλοῦν ἄλλοιῶτικα
ἀπὸ μιὰ μέρα σ' ἄλλη
ἐνεκα τοῦ ἡ βότικα
τὸ ἀλλάζει τὸ κεφάλι.

Μ.— Τὶ ἀγάπες καὶ φίλεις πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμᾶς!
Ταξιδεύει ὁ Μεσίας
κι' ἡ Μαρῆσες τῆς Ρωσίας
τρελλαθήκανε μ' ἐμᾶς!

Κι' ἐντοσούτω, μωρὲ Γιάννη, ποῦγες τὸν καθένα φίλο,
ἦσαν στὸ Τεπελένι καὶ σ' ἐφέρανε στὸ Στόλο·
κι' ἂν οἱ φίλοι σὲ κερνᾶνε μ' ἐκατὸ λογὼν κρασιά,
ἐτοιμάζουν καὶ πασέτα νὰ σοῦ παίξουν τὰ Νησιά.

Ἀνέγκωμια σοῦ πλέκουν τῶν διπλωματῶν αἱ γλῶσσαι,
κι' ἂν αἱ πονηραὶ Δυνάμεις σὲ θαυπεύουν μειδιῶσαι
κι' ἂν προπόσεις ἔχουν γίνεαι
γὰ τὸ Γίγα μας πολλές,
τέτοιο τόσο Μηλίνη
ἐπὶ τοῦ σῦριος θά λές.

Μετὰ τὰ ψεύτικα φιλιὰ τῆς σὲ πλανᾷ ἡ ψεύτικα Δύσι,
κι' ὅ,τι ἔχεις, κακομοίρη, μετὰ τὸ αἷμα σου κερδίσαι

κι' ὅ,τι πῆρες ἀφ' τὸν Τοῦρκο κολυμπῶντας στὴ φωτιά,
θὰ τὸ παίξης νὰ τὸ χάσης στὰ φτιασμένα τῆς χαρτιά!

Δὲν εἰξέρεῖς τ' εἶν' ἡ Δύσις π' ὅλα ῥόδινα στὰ φέρνει!
Ἀπορῶ νὰ μὴν τὴ μάθης τόσα χρόνια ποῦ σὲ γδέρνει.
Κι' ἂν ἐχάρηκες βοᾷ χάχα πῶς σ' ἐδάνεισε λεφτά,
γλήγορα θὰ ξαναπᾶνε στὴ σακκοῦλα τῆς κι' αὐτά.

Σὲ φουσέκια θὰ μᾶς πᾶνε
καὶ σὲ ὅπλα νουβωτέ·
οἱ ῥωμνοὶ δὲν θὰν τὰ φᾶνε
ὅπως ἄλλοτε ποτέ!

Γ.— Ἄν τὸ χρήμα τοῦ δανείου πλημμυρίσει ἐν Ἑλλάδι
γαργαλίζον μερικοὺς,
ὁ Λευτέρης μέσ' τὸ λάδι
δὲν ἀφήνει ποντικούς!

Εἶναι γι' ἄλλου μας τζαβάγια τοῦ δανείου ὁ παρᾶς
κι' ἂς μὴν τρέβη τὴν κοιλιά του ὁ καθένας κοιλαρᾶς.

Πάν' ἡ παλαιὰς ἡμέρες,
πάν' ἐκεῖς ἡ ἐποχὲς
ποῦταν ὅλες ἡ γαστέρες
ἀπὸ δάνειο παχὲς.

Τώρα ἦρταμε σὲ χρόνια
ποῦ τὸ ἔθνος γενικῶς
γιὰ σπαθιά καὶ γιὰ κανόνια
θὰ δουλεῖ διαρκῶς
καὶ τὰ συμπάρα κι' ἡ μπαρούφες, προσφιλεῖς ἀκροαταί,
ὅσο ζῇ ὁ Βενιζέλος δὲ θὰ λείψουνε ποτέ.

Πανταχόθεν βγαίνουν φίλοι
ποῦ δὲν ἔχουν μετρημὸ
κι' ἡ πατρίς ἡμῶν ὀφείλει
νᾶναι πάντα στὸ ἀτμὸ.
Ἡ πατρίς ἡμῶν ὀφείλει
μετὰ τὸ Γίγα τῆς νὰ δρᾷ,
κι' ὅποιος ζήσῃ τὸν Ἀπρίλη
θάβγῃ πάλε μετὰ τὸ γκρᾶ.

Ἡ ζωὴ μας θᾶναι πλέον μία καὶ μεθοδική:
Βενιζέλος καὶ μπαρούτι, Βενιζέλος καὶ χαλὶ·
Ἕνας θᾶν' ὁ μέλλον βίος:
νὰ γυρεύῃς αἰωνίως
νὰ σοῦ δίνουν δανεικὰ
νᾶσαι πλούσιος ἀπὸ σφαῖρες κι' ἀπὸ πυρομαχικά.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥΡΙΟΥ

νὰ στολίζομαι μαζί του μετὰ δαφνόφυλλα χρυσᾶ·
καὶ μετὰ τὴν ἐκστρατεία

νᾶρχετ' ἡ διπλωματία
νὰ μοῦ κλέφτῃ τὰ μισὰ !

Δηλαδή καὶ μ' ἄλλας λέξεις,
ἔχε τὴν καρδιά ζεστή
καὶ προσπάθησε ν' ἀνθέξῃ
σ' ὅ,τι παρουσιάστῃ.
Μὴν τὰ χάνῃς. Κι' ἐπὶ τέλους ἂν τὰ βλέπεις καὶ στενά,
εἶν' τὸ ἔθνος μας μεγάλο
κι' ἢ μὲ τὸνα ἢ μὲ τ' ἄλλο
δὲν εἶν' εὐκόλο νὰ βροῦμε ἡσυχία πουθενά !

Κένησις ἐκλογικὴ πονηρὰ καὶ μυστικὴ.

Μ.— Τῶν ἐκλογῶν ἡ ζύμωσις πῶς πάει μωρὲ λύκε ;
Γ.— Τὰ πράγματα ζυμώνονται μ' ἄλεῦρι δὲν ἐβγήκε.
Ἐχάσαμε τὸ μπεύσουλα μ' αὐτὸν τὸ νέο νόμο
κι' ἐβγήκαμ' ἀφ' τὸν τακτικὸ τῆς ἐνεργείας δρόμο
καὶ νέα καταβάλλεται προσπάθεια καὶ ζέσις
δι' ἄλλας ἐφευρέσεις.

Ὑποβορχίως, βρὲ Μαργῇ,
δουλεύουν ἐδῶ μέσα.
Συμβούλια τοῦ Γασπαρῇ,
συμβούλια τοῦ Μπλέσσα.
Ἐνέργειες δὲν φαίνονται, μὰ φαίνονται συμπτώματα
ποῦ φρίττει νοῦς ἀνθρώπου.
καὶ χαίρομαι ποῦ ἐνεργοῦν ἀμφοτέρω τὰ κόμματα
πρὸς ἀγαθὸν τοῦ τόπου.

Πόθος κρυφὸς καὶ μύχιος
εἶναι τὸ Δημαρχεῖο,
κι' ἄμυνα ὑποβορχίως
εἶναι καὶ ἀπὸ τοὺς δύο.
Οὐδὲν ἐκτίθεται εἰς φῶς καὶ εἰς φέγγος τῆς ἡμέρας
νύχτα κινεῖ ὁ Γουμπανᾶς
τὰς περιέργους μηχανάς,
νύχτα καὶ ὁ Μαγκλιβέρας.

Τὴ νύχτα βγαίνουν μυστικά
τῆς Μέκας τὰ λαγωνικά
κι' εἰς ἀνιχνεύσεις τίθενται μετ' ἐμπειρίας ὄσης,
τὴ νύχτα βγαίνουν καὶ οἱ γιατροὶ καὶ κάνουν διαγνώσεις.
Καὶ τέλος πάντων ἐν σιγῇ
καὶ τέχνης μυστηρίω,
ν' ἀρπάξουνε τὴν ἐκλογὴ
ἐργάζονται καὶ οἱ δύο.

Ἡ τράτες ἐρριχτήκανε καὶ ἀπὸ τῆς δυὸ μερίδες
καὶ γίνονται συμβούλια πῶς νᾶμπουν ἡ μαρίδες
κι' ἐργάζονται σιωπηρῶς τὸν Δῆμον μας ποιοῦντες
ἐντεῦθεν φιλελεύθεροι καὶ ἐκεῖθεν εὖ φρονοῦντες,
ἀλλὰ ἡ νέα μέθοδος ποῦ θὰ ψηφᾷ τ' ἀσκέρι,
πολλὰς ἀκάνθας, βρὲ Μαργῇ, καὶ ὑπονοίας φέρει.

Δὲν εἶναι ὅπως ἥξερες τὰ πράγματα στρωμένα
ποῦσουνε πράκτορας ἐσὺ καὶ ἀγόραζες ἐμένα
καὶ μ' ἔπερνες στὴν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐρχόμουνε προθύμως
γὰ πράξω τὸ καθήκον μου πιστῶς καὶ φιλοτίμως.
Τώρα μεγάλες μπερδεψὲς ἔχει τὸ νιτερέσι
καὶ αὐτὰ τὰ ψηφοδέλτια πῶς βγήκανε στὴ μέση.
Τώρα μεγάλη προσοχὴ καὶ τέχνη ἀπαιτεῖται
περὶ τοῦ πῶς θὰ γράφουνε ὀρθῶς οἱ συμπολίται.

Δὲν εἶναι ἡ καλύτερ ποῦ ξέρες γὰρ νὰ σε διακοίνω
ἂν ἐκτελῇς τὴν ἐπιτολὴν πιστὰ καθὼς στὴ δὶνά.
Τώρα μὲ τὰ γράμματα εἶν' ἡ δουλειὰ κρυμμένη
καὶ εἶσαι κάποιος με γελᾶς
καὶ ὅ,τι σοῦ πῶ μοῦ τὸ χαλᾶς
μὲ μὲ ἀπεριποιημένη.

Εἶν' ἄλλες μπερδεψοδουλίες, εἶν' ἄλλες φασαρίες
τώρα ποῦ θὰ ψηφίζουμε μ' ὀξείες καὶ βαρεῖες.
Τώρα ποῦ θᾶχουμε χαρτὰ καὶ πένες καὶ μελάνι,
δὲν εἶν' ἀσφάλεια καλὴ
κι' ὑποψιάζομαι πολὺ
τὸν κόσμο μωρὲ Γιάννη,
καὶ ἂν φερεγγυότητος εἰς ἄνθρωπος μεγάλῃς
ποῦ ξέρω γὼ στὰ γράμματα τί τόνους θὰ μοῦ βάλῃς !

Εἶναι μπέλᾶς ἡ μέθοδος ἡ νέα καὶ κρυφία
καὶ φόβος μὴν τὰ μπλέξουμε μὲ τὴν ὀρθογραφία.
γι' αὐτὸ καὶ ἐπιφυλακτικὰ τὴ ζύμωσί μας πᾶμε
κι' ἄλεῦρι ὅπως ἄλλοτε ματαίως δὲν σκορπᾶμε
ὥς ὅτου τρόπος εὐρεθῇ νὰ μάθουν οἱ γειτόνοι
εἰς ποῖον μέρος ἀσφαλῶς θὰ τίθενται οἱ τόνοι.

Οὐχ' ἦττον ὅμως, βρὲ Μαργῇ, πεποιθήσεις μεγάλῃ,
ὑπάρχει πῶς ὁ Δήμαρχος θὰ θριαμβεύσῃ πάλι,
τὸν Δῆμον τὸν ἀκάθαρτο ἐξωραΐσας λίαν
μεταφυτεύσας ἐν αὐτῷ ἀνθέων ποικιλίαν
κι' ἔργα πολλὰ κοινωφελῇ ἐν τούτῳ ἀνιδρύσας.
Μ.— Σ' αὐτὰ ποῦ λές, βρὲ Γιάννη μου, δὲν συμφωνεῖ ὁ Γρηῃας
κι' ἂν ἐξετέθῃ σύμβουλος, ἐλπίζει καὶ πιστεύει
πῶς μ' ἄλλο δήμαρχο θὰ δοῇ καὶ θὰ συνδημαρχεύῃ.

Ναὶ μὲν χρυσοῦς ὀρίζοντας ὁ Μπλέσας μᾶς ξανοίγει,
ἀλλὰ καὶ οἱ Βινιερατιανοὶ μὴ λές πῶς εἶναι λίγοι.
Κι' ἂν σ' ἔνα Δῆμον ἀνθηρὸν ἐσένα σ' ἡλεκτρίζουνε
τὰ δένδρα ποῦ σκιάζουνε καὶ τ' ἄνθη ποῦ μυρίζουνε,
ἐμένανε ἡ θεὰ τους μπορεῖ νὰ μὲ ταράσῃ
καὶ θέλω μέσ' τὸ Δῆμο μου νᾶν' ἄλλου εἰδους δροῦσι.

Ἐδῶ νὰ γινῶμε, φίλε μου, καὶ ἄλλοκοτες ιδέες.
Ἐσὲ σ' ἀρέσει νὰ κυτᾶς καμέλιες σπουδαῖες,
μὰ γὼ ποῦ τ' ἄνθη δὲν κυτᾶ
ἀλλὰ στὸ Δῆμο μου ζητῶ
ἄλλη μορφὴ νὰ δώσω,
αὐτὰ τὰ βροῖσκω περιττὰ καὶ θὰν τὰ ξεριζώσω.
Ἄν εἶμαι ιδιότροπος, μὴ σοῦ παραξοφαινομαι.
Ἐσὲ σ' ἀρέσουν τὰ λουτρά, ἐγὼ ποτὲ δὲν πλένομαι,
καὶ θεωρῶ τιμὴ μου,
στὴ φυσικὴ κατάστασι ν' ἀφήνω τὸ κορμί μου.

Ἀπόκρυφο κονζίλιο
κάνουν καὶ αὐτοὶ καὶ ἐκεῖνοι.
Ἀλέρτα ντὸν Μπαζίλιο,
ἀλάρι Φωσκαρίνη.
Τὸ νοῦ σας ἔχετε καὶ οἱ μὲν, τὰ μέντε σας καὶ οἱ ἄλλοι
ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ τοῦ Δημαρχείου πάλῃ.

Ἐν ἐποχῇ τοῦ κομφετὶ
καὶ τῶν μασκαρεμμάτων,
βάλετε πένα καὶ χαρτὶ
εἰς χεῖρας ἀγραμμάτων
καὶ ἐπιμελῶς ξηγήστε τους τῆς νέας θεωρείας
μήπως ἀπ' αὐτὰ γράψιμο ἀλλάξουν τῆς βαρεῖας.

Γ.— Ἐσένανε, μωρὲ Μαργῇ, ἡ γνώμη σου ποῦ κλίνει ;
Μ.— Ὑποστηρίζω μοναχὰ τὸ Τζὼν τὸ Γκιντιλίνῃ.
καὶ ἂν εἶσαι ἀνεξάρτητος καὶ ἄντρας μὲ μουστάκι,
πρέπει καὶ σὺ ὅ,τι μπορεῖς νὰ κάμῃς τοῦ Γιαννάκη
γιατ' εἶναι ἄνθρωπος λαμπρὸς καὶ χαρακτήρης ντρίτου
καὶ ὅσοι καὶ νὰ συντρέχουνε δὲν εἶν' καλλίτεροί του.

Γ.— Αὐτὸ χαρίζω τῷ ὄχι καὶ ἐγὼ τ' ἀνέγνωσα
καὶ ὅπου βρεθῶ τὸν ἐπαίνω καὶ τὸν ὑποστηρίζω.
Γιὰ τὸ Γιαννάκη ποῦ καὶ τὸν ἄντραν ἀνέγνωσα
Ἄλλ' ἐπειδὴ συνόδεσμαι καὶ μὲ τὸ Γαλατσάτο
καὶ μὴ μὲ τὸν Τζὼν καὶ τὴν ἑστὴν ἐν τῇ πόλει
θὰ σὲ γυρίσω χάρισμα τρεῖς μῆνες μὲ τὸ κάρο
πρέπει νὰ κάμω καὶ ἐκεῖνο, μωρὲ Μαργῇ, τὴ χάρι
ἀφοῦ καὶ αὐτὸς πρὸς χάρι μου θὰ ζέξῃ τὸ μουλάρι.

ΤΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΚΗΡΟΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΙΒΟΥΡΙΟΥ

Κοινοτικά έκπληκτικά!

Τῶν Κοινοτήτων ὁ θεσμός,
ἀν εἶναι κόσμου χαλασμός,
εἶν' ἔμως καὶ σωτήριος,
γὰρ κείνον ποῦ θὰ γίνεταί
μέσ' τὸ χωριὸ τοῦ κύριος
κι' ὅλους θὰν τοὺς ὀρίξει
καὶ γαῖδαρος δὲν θὰ μπορῇ
ἀσκόπως νὰ γκαρίξει,
οὔτε νὰ βγαίνει νὰ κουνῇ
τὸ Μάη τὴν ὁρά του,
χωρὶς τὴν ἀδεία του.

Ὅλους τοὺς ἔρμους χωρικούς
τοὺς ἔχει πιάσει λόξα,
κι' ἄλλη κουδέν:α δὲν ἀκοῦς
παρὰ προέδρου δόξα.
Ἐτοῦτες εἶν' ἀπόκριες
γιομάτες μασκαράδες.
Στὰ Κουρουκλάτα βγαίνουνε
τριάντα Κουρουκλάδες,
στὰ Φάρσα εἰκοσιεφτά,
στὰ Δειληνάτα χίλοι
καὶ στὰ Μαλὰ γιὰ πρόεδρο
βγάνουε τὸ Βασίλη.

Οἱ Βαρτσαμάδες εἶδανε
πῶς εἶν' ἀπελπισία
νὰν ὁ Βασίλης στὸ χωριὸ
μὲ δίχως ἐξουσία.
Κι' ἀφοῦ ὁ νόμος τ' ἀφαιρεῖ
τὴ δόξα του τὴν πρώτη,
ἄς ἐβγῇ νάχη τίτλο
κι' ἄς εἶναι ὅ,τι ὅ,τι.

Τὴν ἴδια σκέψι στὴ Θηγιά
ἔκαμε κι' ὁ Λαμπάτος,
κι' ἀν ἀπὸ δήμαρχο κι' αὐτὸν
τὸν ἔκοψε τὸ Κράτος,
ἄς ἔχῃ κάποια δύναμι
πολιτικὴ στὰς χεῖρας,
καὶ ἀν δὲν εἶναι δήμαρχος
ἄς εἶναι καὶ κλητήρας.

Κοινότης στὸ Θεράμωνα
κοινότης καὶ στ' Ἀργίνα,
τῶμάθαν οἱ φιλόδοξοι
κι' ἐπέσανε στὴ φτήνια.
Κοινότης ἔπου βρίσκειται
χωριὸ κι' ἀσκινοκάρα,
καὶ βγαίνουε συμβούλια
τριάντα στὴ δεκάρα.

Οἱ Πεσαδιάνοι: σύμφωνοι
ἐσυγνωμήσαν' οὔλοι
νὰ βγάλουε τὸ Ντελακᾶ
μαζὺ μὲ τὸ Χρυσούλη.
Στὸν Καραδάδο τοῦπανε
νᾶδγῃ τοῦ Παμεινώντα
μ' αὐτὸς τοὺς εἶπε, βρὲ παιδιά,
δὲν ἔχω τὰ προσόντα
γιατ' οὔτε ξέρω γράμματα,
οὔτε καιρὸς μοῦ μένει
καὶ βγάλτε τὴ φοράδα μου
ποῦν' καὶ πεταλωμένη.

Στὴ Σάμο καὶ ὅτῃν Ἐρυσσο
καὶ στὸ Πυργί, τὰ ἴδια,
γιὰ σύμβουλοι, λαοφίλοι
ἐβγῆκαν ὅλ' οἱ μπιστικοί
ποῦ ὀσκόουνε τὰ γῆδια.
Τὶ μασκαρές κι' ἀπόκριες
καὶ φέστες στὴν Ἑλλάδα!
Οἱ Πισκαριώτες σύμβουλο
ἐβγάλαν τὸ Βελάδα,

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΥΣΑ

ΜΕΣ' ΤΟ ΚΑΤΑΜΕΣΗΜΕΡΟ

I.

Μέθη γλυκερὰ τὸ ἡλιόφεργο, καὶ τ' ἀεράκι μέθη
μέσ' τὸ καταμεσήμερο, ποῦ ἡ Μοῖρες περπατοῦνε,
κι' ἡ Μοῖρα μου ἡ καλόγνωμη στοχαστικὰ μοῦ γνέθει
τουλούπια τ' ἄσπρα ὀνείρατα ποῦ γύρω μου πετοῦνε.

Κι' ἡ Μοῖρα μου ἡ καλόγνωμη, ἀπάνω στὰ χωράφια
ποῦ ἐπλούτισαν ἀπ' εὐωδίες, ποῦ ἐπλούτισαν ἀπ' ἀνθία
σπέρνει χαρὰς τριαντάφυλλα, σπέρνει χαρὰς χρυσάφια,
ποῦ ἔναν καιρὸ, —καλὸν καιρὸ, θὰν τὰ θερίσω ὁρμάθια.

II.

Δὲν εἴμ' ἐγὼ ἡ βασίλισσα, μὲ τὸ βαρὺ τὸ στέμμα
ποῦ κунηγάει ἄφθαστες χαρὲς, κι' ἄφθαστα γέλοια,
οὐδ' ὁ σοφὸς ποῦ χάνεται μέσ' τῆς ζωῆς τὸ ψέμμα
μ' ἀλήθειες ντύνοντας πικρὲς τῆς λύρας του τὰ τέλεια.

Ἐγὼ ἔμαι μὲ δολογέλαστη ἀγροτικὴ κοπέλλα,
ποῦ μὲ καλύβα νοίρεται κι' ἐνὸς βοσκτοῦ ἀγάπη,
κι' ἀπὸ νυχτόμερα χαρὲς νὰ μοῦ φωνάζουν «Ἑλα»
καὶ δὲν ἐγνώρισα ποτὲ τὸν πόνο τὸ σατράπη.

III.

Μέσ' τὸ καταμεσήμερο, ποῦ ἡλιόλαμπον ἀπλώθη,
γλυκὰ τραγούδια ἐφώλιασαν μέσ' τὰ πλατεῖα μου στήθη,
γλυκὰ τραγούδια ἐγίνηκαν ὅλ' οἱ κρυφοὶ μου πόθοι
καὶ τῆς ἀγάπης ἐπλεξαν τ' ὠραῖο παραμῦθι.

Ὡ ἔλα ἐσὺ, γιὰ σένανε ποῦ ἦρθ' ἐδῶ ἡ ψυχὴ μου,
σκοποὺς ἀγάπης καὶ χαρὰς σκοποὺς νὰ μοῦ ἀγροικήσης!
λαμπρύνει ὁ ἥλιος σήμερα τὴ γῆ τὴν πατρικὴ μου,
κι' ἐγὼ γιὰ σένα τραγουδῶ μέσ' τῇ γιορτῇ τῆς χτίσης.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ

καὶ κάποιον ἄλλο Γερμενῇ
ὀνόματι Τσαοῦνη,
ποῦνε μεγάλ' ἡ μύτη του
σὰν καραδίου μαστοῦνι.

Σαρανταέννας, κύριοι,
κατὰ βουλὴν Κυρίου,
εἰσὶν οἱ ὑποψήφιοι
ἐν χώρᾳ Ληξουρίου.
Μὴ δεκαριὰ χρειάζονται
κι' ἐξήντα ξεπετιῶνται
Τυπάλδοι καὶ Ἀδάσταγοι
κι' ἄλλοι ποῦ δὲν βαστιῶνται.

Σαρανταέννας, βγαίνουε
λαμπροὶ κι' ἐπαινετέοι,
Ἰακωβάτοι, Φαρακλιοί,
καὶ πέντε Χαριταῖοι.
Εἶναι κι' ἀπλοῖ, εἶν' κι' εὐγενεῖς
πολιτικὰ μυρσίναι,
μὰ κι' ὁ Στελάνης ὁ Τζανῆς
μὴ λέτε πῶς δὲν εἶναι.
Ὅπου μεγάλο γεγονός
ὁ πρῶτος εἶν' ὁ Στελιανός.

Τὶ καραπατάλια
μέσ' τὰ καρναβάλια!
Τὶ ἀνέρων πλοῦτος
μὲ προσόντα μύρια!
Τὶ θεσμός κι' ἐτοῦτος
γιὰ τὰ πανηγύρια!

Οἱ ΠΑΡΕΔΡΟΙ

Ὁ Πανὰς μὲ τὸ Ληκάτο,
μέσ' τὸν καφενὲ τὸν κάτω
πάντα παίζουε μπεζίκι
μὰ παρτίδα ποῦ σημαίνει
εἶναι ἡ ἐπικειμένη
γιὰ τὸ πρωτοπαρεδρίκι.

Τώρα Πίπη κι' Ἀριστείδη
θᾶχῃ γούστο τὸ παιγνίδι,
π' ὅποιος πάρῃ τὴν παρτίδα
μὲ τὰ κόκκινα χαρτάκια,
ἐπὶ τέσσερα χρονάκια
θὰ κερδένη λουκουμάκια.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΜΒΕΡ

Ὁ Ἐμβέρμπεης κηρύττει
γαῦρος, λαῦρος κι' ἐμμανῆς
τὰ σημεῖα τοῦ Προφήτη
σεῖων τοῖς Ὀθωμανοῖς:
Προσφιλεῖς μου Μουσουλμάνοι
κι' ἐν Προφήτῃ ἀδελφοί,
εἰς ἐμὲ στηρίξετ' ὅλοι
τὴν ἐλπίδα σας κρυφῇ.

Τῷ Ἀλλάχ ἄσωμεν ὕμνο.
Σὺν ἐμὲ καὶ τῷ Προφήτῃ
θ' ἀνακτῆσουμε τὴν Δῆμνο
θ' ἀνακτῆσουμε τὴν Κρήτη
καὶ σὺν τῷ Σελαχεδίνῃ
καὶ τῷ Ρίω Ἰανείρω,
Ἰμβρο, Χίο, Μιτυλήνη
—ὅπως τὰγδα ἐν ὀνείρω.—

Εἰς τὰ λόγια μου προσέξτε,
ὅπλα δράξετε καὶ τρέξτε
τὴν Πατρίδα μας νὰ φέρετε
εἰς τὰ κλέη τὰ παληὰ,
τὴν Πατρίδα ν' ἀνορθώσετε
—μοναχὰ νὰ μὴ μοῦ ὀσσοῦ
αἰφνιδίως πιστοκιά!

Σηκωντῇ ὅλοι στα πόδια
πάστε δυνατὰ καράβια
τοῦ Γιουνὰν τοῦ μασκαρά
ἀφοῦ δέσετε σὰν βώδια
τ' ἀχρηστὰ του τὰ καράβια,
φέρετετα στὸ Ναγαρά!

καὶ τὴν ἐνδοξὴ ὁρμάδα
ὀδηγήσατε παντοῦ,
σκλάβο πιάστε τὸ Δευτέρη
τὸν Κουμπάρο χέρι, χέρι
καὶ μαζὺ καὶ τὸν Ἐντοῦ.

Καὶ ὁ μέγας Ναπολέον
καφωδεῖων καὶ θεάτρων
ἔχει πάρει τέτοια στήμη,
ποῦ βρονχόμενος ὡς λέων,
ἀπειλεῖ... τὸν παπᾶ Κλήμη
καὶ τοὺς μοναχοὺς στὴν Ἄτρον!

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ ΜΟΥ

Μέσ' τῶν συμβούλων τὰ πολλὰ
κι' ἀμέτρητα φουσάτα
ἐβγῆκα σύμβουλος κι' ἐγὼ
νὰ φτιάσω τὰ Μουσάτα.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὑπέβαλα
πρῶτος τὴν αἴτησί μου,
λαμβάν' ἀπὸ τὸ κράτος μου
τὴν χειραφέτησί μου.

Τὸν ἑαυτὸ μου σήμερα
μόνος θὰ κυβερνήσω
καὶ τὸ μικρὸ σκαφίδι μου
μόνος θὰ τιμονίσω.

Ἡ δὲ πολιτικὴ πυξίς
ἢ θὰ μ' ἐμβάσῃ στὸ ἐξῆς
ἐντὸς λιμένος ἀσφαλοῦς
καὶ μέλλοντος ἐνδόξου,
ἢ... θὰ μὲ ῥίξῃ ὀξόν!

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

~~~~~

ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ

Εἰς τὴ Λόντρα τοῦ Δευτέρη
τοῦκανε σπουδαῖο γεῦμα
ὁ σερ Ἐδουαρδ ὁ Γκερέν,
κι' ἤγειρε σ' αὐτὸ προπόσεις
μὲ τὸ σπινθηρίζον πνεῦμα
π' ἄλλα ξέρει κι' ἄλλα λέει.

Κι' ὁ γνωστὸς Μαριαντωνάκης
ἔτρωγε χωρὶς κουβέντα,
ρίχνων εἰς τῆς κοιλιᾶς τὰ βάθη!
καὶ μ' αὐτοῦ πολυφαγία
καὶ τοῦ Γκερέν κομπλιμέντα
τὸ τραπέζι παρατάθη...

Ἐφυγαν οἱ καλεσμένοι
κι' ἔμειναν τρεῖς φίλοι μόνο
Κλέαρχος, Δευτέρης, Γκερέν...
κι' ἐμπιστευτικῶς ἔλεγαν
ἕνας τ' ἄλλου τοῦ πόνου
ποῦ τὰ σωθικά τους καίει.

Σὰν ἐμίλησαν γιὰ νήσους
καὶ γιὰ φαγητῶν τὴν πέψιν...
εἶδαν ὅλοι μ' ἀπορία
πῶς τὸν πῖλο τοῦ Δευτέρη
κάποιος τοῦ τὸν εἶχε κλέψει
μὲ συλλέκτου τὴ μανία.

Κι' ἀν θαρροῇ μὲ τέτοιο πῖλο,
π' ἄρπαξε πῶς θ' ἀποκτήσῃ
δεξιότητα καὶ πείρα,
καὶ θὰ γίνῃ διπλωμάτης
Γίγα νάχη νοῦ καὶ κρίσι...
τὰ μυαλά του καὶ μὲ λύρα!

Εἶνε τὸ ψηλὸ καπέλλο
τῶν διπλωματῶν στολίδι,
μὰ κεφάλι ἀν ἔχουν κούφιο...
τὸ ψηλὸ, μυαλὰ δὲν δίδει.

CHEF

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΤΕΡΗ

Κάποιος ἦρθε ἀπὸ τὴ Λόντρα
καὶ μὰς στολίσε τὸ μέρος.

Χειροκτάμι,
λουστρινάκι,
σούπερ φάιν καβαλέρος.

